

Jásejte Bohu, všechny země! (Žalm 66)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Jan 14, 15 - 21)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. (Zase) k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. Ale vždyť Ježíš žádná přikázání nevyjmenovával! Právě naopak. Když to bylo nutné, dokonce je nechal být. Kolikrát mu vyčítali, že porušil přikázání o sobotě! Ano, nadávali mu, že je žrout a opilec, protože se svými učedníky správně nepostil! A už vůbec žádná nová přikázání nevydal! Ba naopak. Vše, co je důležité, shrnul do jediné věty. Vše, co je rozhodující, vyjádřil takto: „Milujte se navzájem!“ Milovat Boha a bližního jako sebe sama – to je vše, co je třeba. A právě to se dnes Ježíš snaží jasně vyjádřit. Mohl bych chodit do kostela sebevíc, mohl bych se modlit sebečastěji a dodržovat a slavnostně prožívat všechny postní a sváteční dny, ale pokud se nezaměřím především na to, abych společně s ostatními utvářel život tak, aby byl pro co nejvíce lidí hodný žití, pak tento Ježíšův požadavek zcela mímám. Neboť pro Něj je důležitá lidskost, nikoli seznam přikázání. Podívejme se na to, co Ježíš nikdy nepřestal zdůrazňovat: že totiž Bůh je láska a že Jeho lásku nelze vypočítat, ani není možné ji získat nějakou protisloužbou. Bůh miluje láskou, kterou si nelze zasloužit, ba ani není třeba si ji zasloužit. Neboť Jeho láska nám byla darována již dávno a je nám darována bezpodmínečně. Já ji mohu a musím zcela jednoduše pouze přijmout. Ale předávat dál tuto lásku lze. A právě to a nic jiného od nás Ježíš neočekává.

SLOVO KŘEŠTANA

Bůh je láska. Pro začátek výpověď zkrátím na prosté: Bůh je. V rámci svého studia jsem nedávno narazila na termín neopohanství (věnuje se mu např. italský filozof Salvatore Natoli). Zbystřila jsem. Neopohanství není návrat k antickým kultům, ale jedná se o tzv. etiku konečnosti. Neopohanství kondenzuje lidský život konkrétního jedince na „projekt“, který má začátek a konec bez jakéhokoliv přesahu do transcendentna. Je to projekt, jemuž dominuje touha vytěžit z tohoto světa a mé existence v něm maximum, aniž bych řešila jakoukoliv návaznost na tradici, historii a samozřejmě existenci vyššího smyslu. Smysl lidskému životu dávají smyslové prožitky, okamžité uspokojení a odstup od kulturních a náboženských hodnot, v jejichž rámci uznávám co největší pluralitu a liberalismus. Člověka prostě naplní kariéra, cestování, gastronomické zážitky, kino, divadlo. Jistě sem ale patří i rodina a přátelé. Jinými slovy, smysl života lze najít i bez Boha – otázka Boha je odsunuta. To je důsledek této etiky konečnosti, která tak dobře vystihuje dobu, ve které žijeme. Tím je fakticky popřeno první přikázání Desatera. Takový projekt pro svůj život jsem také měla a velmi intenzivně ho žila. V jeho realizaci jsem došla až na konec. Na tom konci čekal On – Ježíš Kristus. Zнала jsem ho sotva pár chvil – a můj projekt se přede mnou rozpadl na prach. Ježíš Kristus mi ukázal, že pod tou rouškou nebylo nic jiného než touha najít vyšší smysl života a naplnit ho. „...Protože já jsem živ a také vy budete živi...“ Nežila jsem; život z ničeho, co jsem zkusila, nevytryskl. Život vytryskl z Něho. Nevím, jestli jsem schopna popsat, jak Bůh miluje člověka. Jsem ale dnes schopna popsat desítky stran o tom, jak člověk miluje Boha. A také o tom, jak láska k Bohu změní svět k nepoznání. Zamilovat se do Ježíše znamená v první řadě odevzdat Mu svůj projekt. Smysl svého života bych nikdy nenašla, kdybych nepoznala lásku Boha. (Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE – SVATÝ BORIS

Boris se narodil kolem roku 830 jako syn bulharského chána Presjana I. Vládl Bulharsku v letech 852 až 890. Když papežové Mikuláš I. a Hadrián II. odmítli Bulharsku udělit vlastní patriarchát, obrátil se Boris na Byzanc. V roce 863 se nechal pokřtít a přijal křestní jméno Michal, což bylo projevem úcty k byzantskému císaři Michalu III. Když se Boris následně pokusil nechat převést své království ke křesťanství, vzbouřili se proti němu někteří šlechtici. Boris tuto vzpouru potlačil a v r. 866 přivedl římské misionáře, které v r. 867 na příkaz patriarchy Fotia I. vystřídali pravoslavní misionáři. Nakonec se Bulharsko stalo pravoslavným. V r. 885 poskytl azyl Cyrilu a Metoději, když byli vyhnáni z Moravy. To vedlo k zavedení hlaholského písma a církevní slovanštiny v Bulharsku prostřednictvím jejich učedníků Klimenta z Ochridu a Nauma z Preslavu. Boris se v r. 890 rozhodl abdikovat a vstoupil do kláštera. Když se jeho syn a nástupce Vladimír pokusil znovu zavést pohanství, vrátil se Boris v r. 893 na krátkou dobu na trůn, nechal Vladimíra oslepit a jeho ženu poslal do kláštera. Následně nechal korunovat svého třetího syna Simeona I. za cara. Boris zemřel 2. května 907 jako mnich, pravděpodobně v klášteře Ravna nedaleko Varny. Je uctíván jako patron Bulharska a jeho svátek se slaví 2. května.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Tuto neděli (10.5.) bude mše svatá v 9 hodin bude věnovaná **dětem** (s katechezí, nesením darů a společnou modlitbou Páně u oltáře) a po ní poděkujeme našim maminkám. Mši svatou bude slavit **generální vikář vídeňské arcidiecéze** Mons. Nikolaus Krasa (v češtině), po ní pak zveme na **Svatomořické varhanní matinée** v podání regenschoriho Jiřího Stodůlky. Koná se též **sbírka na křesťanská média**, prosíme o vaši štědrost.
- Ve všední dny (mimo pátek) se po mši svaté konají **májové pobožnosti**.
- I tento pátek zveme po mši sv. na **adoraci** a v 15:00 na **modlitby k Božímu milosrdenství**.
- V sobotu 16.5. se koná **adorační den** naší farnosti – po mši sv. začne adorace a bude ukončena v 16:00. Je potřebné, aby po celou dobu byli alespoň dva věřící v kostele na modlitbách. Půlhodinový rozpis je v sakristii – prosíme, запиšte se.
- Příští neděli (17.5.) v 18 hodin zveme na **varhanní koncert** k počtě Maxe Regera v podání Jana Kopřivy.

AKTUALITY OBEČNÉ

V pátek **15. května** se můžete zúčastnit **Olomoucké muzejní noci**, která zpřístupní sbírky významných muzeí, galerií, knihoven a dalších kulturních institucí. Je to jedinečná příležitost projít si výstavy v neopakovatelné atmosféře páteční noci. Oficiální zahájení muzejní noci se bude konat od 18:00 v centru Muzejní čtvrti na náměstí Republiky. Podrobnosti o jednotlivých akcích a otevřených památkách na <https://muzejninoc.olomouc.eu/>

V neděli 17. května se **na Svatém Kopečku** u Olomouce uskuteční v rámci Týdne pro rodinu **Poutní den rodin**, jehož tématem letos bude „**Rodino, pohni se.**“ Program startuje v půl deváté ráno odchodem z Chválkovic od hřiště na ulici Švabinského, odkud se rodiny vydají na Svatý Kopeček, kde bude od 10 hodin mše svatá. Po ní následuje přesun do nedaleké ZOO, kde na rodiny čeká bohatý program. Podrobné informace na [Centra pro rodinný život](#).

PROJEKT PROPOJENI

Další oblastí druhého pilíře projektu „Propojeni ve farní rodině“ je **Formace a duchovní růst**. V mnoha případech je stav úrovně znalostí v otázkách víry a náboženství zcela nedostatečný. Chybí systematická formace farníků. K tomu by mělo intenzivněji přispívat duchovní doprovázení, duchovní obnovy ve farnosti nebo ‚školy modlitby‘. Můžeme se tedy zaměřit na ty oblasti, kde diecéze vnímá největší potřebu a největší nedostatečnost.

KOUTEK MOUDROSTI

Způsobené zlo si musím přiznat a litovat ho. Teprve pak mohu doufat, že Bůh i moji slabost či hřích promění. (Miloš Szabo)